

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

M ante IS

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Miror miraris deponēs est verbū: qđ tñ Prisci. tradit esse cōe: & accm̄ a pte post regit vel dñm: vt miror illā rē: & illi rei. Qñq; etiā gr̄o iungit: & quādoq; absolutū est. Vir. ænei. xi. Iusticiæ ne prius mirer bellivæ labor: Qui. li. meta. xiiij. Dūq; moror: mirorq; simul fugit omnis in vn das. Antiqui etiā miro miras prouulerūt: teste Noni. Vnde Varro in Eumenidib; ait Hospes quid miras. Inde mirus ra rum: & miror com paratiuus gradus: testibus Festo & Nonio.

Miro. Require in dictiōe miror.

Myrrha cū y græco & duplicato r: secūdo aspi rato scribit: & nōnunq; muramus y græcū in u nostrū dicimus murrha: teste Priscia. filia fuit Cynaræ regis Cypriorū scđm̄ poetas cōuerſa in arborē sui nois: cui⁹ gutta viridis est: & ama ra: quæ & eodē noie myrrha appellat: neq; ab amarus myrrha deducit: vt cū Catholico som niauit Vgu. Myrrha itē siue murrha genus est lapidis: ex quo vasa myrrhina fiūt: teste em̄ Pli nio li. xxxvij. natu. histo. myrrha humor qđā est subterraneus: & sub terra colore densatus. De hoc lapide intellexit Luca. hoc est de vase ex hoc lapide: quom dixit. Nō auro myrrha ve bi bit. Marti. Si calidū potas ardenti murrha Pha lerno Cōuenit. Inde fit myrrhe⁹ & myrrhinis: vnde & myrrhina vasa. Proper. Myrrheaq; in parthis pocula cōcta focis. luue. saty. vi. Gran dia tollūt crystallina: maxima rursus Myrrhi na: deinde Adamas notissimus. Myrrhina scē mi. gene. seu murrhina: vtroq; em̄ mō effert: ge nus est potionis confectæ: qđ gr̄ce neſtar dicit quæ a nonnullis myrrhatū vini appellat: quā etiā potionē murrhiolā mulieres vocabāt: vt Festus scribit & Noni. Plau. in pseudulo Et qđ habeāt roga: myrrhinā: passum: defrutū: mel la. Hęc ab Vgu. corrupto vocabulo marina di cit. Myra cū y græco & vnico r vrb̄s est Lyciæ circa montē Massiciū: teste Ptol. cui sanctus Ni colaus episcopus præfuit. Myrina cū y græco in prima: & vnico r & i latio in media syllaba: vrb̄s fuit in Aecolia: teste Home. li. Ilia. ij. Ptole mæus aut̄ duas ponit eiusdē nois vrb̄es: quæ vna (vt ait) est i minori Phrygia siue in Aecolia alia in Lemno. Myrinus eadē scriptura: p̄priū fuit viri nomen: de quo Martia. in xenijs. Nup quom myrino petereſ missio lēso. Myrum cū y græco vnguentū dicitur.

Myrrheus. Require in dictiōe myrrha.

Myrrhina. Ibidem Myrrhinū. Ibidem.

Myrrhus. Ibidem.

Myrrheta. Require in dictiōe myrtus.

Myrtum. Ibidem. Myrteus. Ibidem.

Myrtulus. Ibidem Myrtous. Ibidem

Myrtus cū y græco & t exili scribit: neq; a mari deriuat: vt cum Catholico ridiculus somniauit

Vgut. arbuscula est nobis notissima: & (vt di cunt poetæ) Veneri sacra: vt etiā testis est Ser. sup. ij. geor. A qua fit myrtetū neu. & myrteta scēmi. generis: teste Priscia. myrteus adiectiuū. Plau. in Aulularia. Ne socio: qui seruus e myrte ta proſiluit. Tibul. Et gerit insigni myrtea lerta coma. Myrtoum cū y græco & t exili: pelagus est artis maris Acgi nomē a Myrtilo: qui teste Igino de astronomia poetica Mercurij fili⁹ fu it ex Clytiā cognominatū: & pducit to syl la. Oui. heroi. Et qui myrtoas crimine signet aq̄s. Hora. i. Carmi. Myrtoum pauidus nauta fecit mare. Myrtulus autē cū y græco in prima: & t exili & i latino i secūda syl la. & vnico l: mediā corripit. Sta. li. thæba. vi. Myrtulus: & voluci iam iamq; reliquit axe.

Myrum. Require in dictiōe myrrha.

Mirus. Require in dictiōe Miror.

M ante IS

Miseror secūda cōiuga. deponēs est verbū: & gr̄o iungit teste Dona. acenā dñō. Hiero. in pa rabolis ca. xiiij. Qui autē misereſ pauperi: bea tus erit. Idē in Hieremia ca. xxx. Ecce ego cōuer tam cōuerſionē tabernaculorū iacob: & teſtis eius miserebor. Vt etes etiā misereo n̄ miseres p tulerūt: teste Noni. Vñ Ennius annaliū. v. i. Cogebāt hostis lacrimātes: vt misereſcēt. Idē. in hecuba. Misereſce manus: date ferrū: quo me anima priuem. Comperit etiā misereſ impo nale & misereſ: testibus Noni. & Priscia. Quæ verba a parte ante accm̄ regūt psonæ patientis & a pte post gūm psonæ agentis. Vir. Si te lap sorū misereſ: quæ munera Niſo Digna dabis. Lutus. Neq; minus vestri q̄ mei misereſ. Cice. pro Ligario. Cauete fratrū p fratris salute pre cantū vos misereſcāt. Turpilus: referentē No. Tunc (inquit) patris me misereſ magis. A mi se reo fit misereſco: a misereſco autē fit misereſcū impersonale cū significatio sui verbi. Sta. lib. thæ ba. i. Et generis misereſce tui. Virg. lib. ænei. x. Vos o poti⁹ misereſcite vtrū. Terē. Atq; inopia te misereſcat mei. Miseror miseraris primā cō iuga. etiā deponēs est verbū: a pte post accm̄ ca sum regēs. Virg. ænei. xi. Et Turni fortē mi se rant iniquā: sed & misero miseris antiq; vsus pauere: teste Noni. Acciū inducente dicentē in Athamante. Atq; ita de illis merui: vt iure hæc nunq; miserarēt mala. Miseror autē & misereor hoc distat: q; (vt tradit No.) miserari fecit fieri: & lamētari: misereri y o miserationē alienis ca sibus exhibere. Et actiue quidē ad primū: pass ue aut ad secundū. Et Pompei. ait. Miserat is q̄ aliena querit incōmoda: Misereſ is qui miserū subleuat. Inde misereſitudo dicta est: tam miseria (teste Noni.) significans: q̄ misereſcordiā

Misereo. Require in dictiōe Misereor.

Miseresco. Ibidem.

Misereat. Ibidem.

Miseria. Ibidem.

Misericordia. Ibidem.

Misericordia. Ibidem.

Misericordia. Ibidem.

Misericordia. Require ibidem.

Myfia cū y græco in prima & vnico f & i anino in media syllaba scribit: provincia est Phrygiæ cōterminā habēs Aeliā: teste Pli. li. v. natu. hist. Est autē duplex: superior & inferior: vt scribit Ptolem. Est & eodē noīe vrbs in Albania: teste Ptole. qui & aliā eiusdē noīs vrbe ponit i Parthia. Moesia cū ce diph. & vnico f: vrbs est Myfia ppe Troiā: teste Seruio sup li. i. geo. de qua Vir. l. p̄fato. Lētus ager nullo sem mœsia cultu iacat. Moesia item eadē litteratura p̄uincia est iuxta macedoniā Pānoniē p̄termina quā superiorē mœsiam vocāt. Est & alia mœsia q̄ inter danubiū orientē versus vsq; ad Tyran fluiū p̄tendit: & inferior mœsia vocat.

Mysteriū cū i latino scribit: & a μυσος quod ē odiū deriuat: teste Clāmēte papa in stromatibus. Neq; cū y græco μυσος scribit: vt scribit p̄cipit Tortel. At yō Apollodor⁹ a quodam: cui Myon nomē fuit: quem & venādō perīssē assērit: mysteriū dictū & nomē funebis honoris accepisse dicit. Et sic cū y græco mysteriū scribendū erit. Alij a μύω: qd claudere fcat dedū cū phibent. Vñ Mysteriū arcanū dicit. Et tūc cū y græco scribi debet. Ministeriū aū a mini/strando latinū est vocabulū: & p̄prie ministri opera est: sed p̄ omī q̄q; opatiōe accipit. vt de rege Latino Virgili. Mestulq; resuq; fceda ministeria. Ministeria item p̄ ministris ponit. Paulus iuris cōsultus. Vrbica ministeria dicim⁹ etiā quē extra vrbe ministrare nobis p̄sueuerunt Vlpian⁹. Deniq; cōcubine filios naturales a tū nos cōstituit generali appellatiōe nō cōtineri. & si qua alia sunt huiusmodi ministeria

Mitos. Require in dictione mythus

Mythus cū y græco & th aspirato scribit. Neq; ab eo qd est mitis mite descēdit: vt cū Catholi. Vgu. somniauit: sed grēcū magis est vocabulū: q̄ a nostris fabula trāsfert. Mitos cū i latino & t exili grēcū & ipum vocabulū: filiū a nostris traducitur. Vnde vestis polymita: vt in verbo lineo vidimus.

M ante N

Mnestheus cū th aspirato & eus diph. scribit: p̄priū fuit viri Troiani nomē. de q̄ Vir. li. gnei. Velocem Mnestheus agit acri remige pistrim. Hic nōnunq; & mnestheus triū videlicet syllaba vocatus est: dicte Virgi. lib. gneid. x. Nec lycio genitore mior: nec fratre mnestheo: vbi nōnulli legūt Mnestheo: ita vt spōdeus in qnto sit loco: & secūda spondēi syllaba prop̄t gemi

nā sequētis dictōis consonantē mn pducā sit. Alius eodē nomine fuit Thesei filius. ali⁹ Diomedis auriga. Mnesthius cū th aspirato et i latino fuit Arithoi filius: teste Home. li. Iliad. vi. Mnestho cū th aspirato: filia fuit Oceāi et Thyos: teste Hesiodo i Theogonia

M ante OD OM & ON

Modero R. require in dictione moderor

Moderor depo. est verbū: & dñm post se casum regit vel actū: testib⁹ Diomedē & Seruio super li. vñ. gnei. Cato si tamē codex non mentit: auditor est. Ipse tibi moderare tuis: vt parcere possis. Terē. Qui ex sua libidine moderat nos. Antiqui etiā moderor moderas p̄tulerē: teste Marcello Pacuuiū inducente dicētem. Neq; tuum te ingeniū moderat. Qd etiā Nicola⁹ obseruauit in Hesio. dicens. Vt linguā moderes: pensatq; verba loquaris.

Modulo. Require in dictione Modulor.

Modulor deponens est verbū: & rā dñō q̄ accōiungit: teste Ser. sup li. vñ. gnei. Sed & modulo las. veteres p̄tulerūt: teste Priscia.

Molucrum. Require in dictione Mulchrum.

Moises. Require in dictione Moses.

Momen & momentū in vno fcatō dici pōt. Lucrē. Momine si a puo p̄nt impulsā moueri.

Momentū. Require in dictione Momen.

Monacha. Require in dictione Monycha.

Monachus. Ibidem.

Moneo facit in p̄tō monui: teste Priscia. quinetiā & moni: teste Marcel. Pacuuiū inducēte dicēte in armog; iudicio. Dic quid faciā: & quod me moneris: effectū da. Moneo duos regit accōs diuersos: vt p̄fato Pacuuij exēplo patet. Nō nunq; post accm regit ablm: vt est apud Terē. in andria. Habeo p̄ illa re illū quo moneā p̄be Aliqñ post accm iungit gtd: teste Diomedē. vt moneo te officiū tui.

Moncechus. Require in dictione Monicha.

Monycha eadē scriptura: mater fuit facti Augustini. Monachus & monacha: cū ch aspirato dici pōt solitarius & solitaria. Monacha itē vna ē ex insulis mille trecentis septuaginta octo: ante Taprobanē Indiæ maximā existentibus: teste Ptole. Monæcus cū ce diph. in media syllaba. & c exili. Herculis cognomē fuit: quo etiā noīe portus quidā in Liguria vocatus est. Et pducit penultimā. Vir. gnei. vi. Aggeribus socer alpinis atq; arce Monæci. Munychium cū y græco in secunda syllaba. & ch aspirato: festū erat Palladis vt refert Pollux: vnde Munychij Atheas; portus dicti sunt: de quibus Ouid. meminist quom ait. Hic se sustulerat parib⁹q; caducifer alis. Munychiosq; volans agros gratamq; Mineruæ Despi. humum.

Monychus cū y græco: & ch aspirato scribitur: